

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Győri Ítéltábla a Győr-Moson-Sopron Megyei Főügyészség **felperesnek, alperes** ellen cégalapítás érvénytelenségének megállapítása iránt indult perben a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2010. április 26. napján meghozott 31.P.20.168/2010/15. számú ítélete ellen az alperes által 22. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés tárgyában - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

Í t é l e t e t :

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak az illetékügyben eljáró hatóság külön felhívására 36.000,-(Harminchatezer) Ft feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s :

Az alperes ellen cégalapítás érvénytelenségének megállapítása iránt indult perben a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság a Cg.... szám alatt bejegyzett alperes cégalapításának érvénytelenségét kimondta, egyúttal alapító okiratát az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 60 napig terjedő időtartamra hatályossá nyilvánította.

Ítéletének indokolásában rögzítette, hogy a Cégbíróság 2009. december 29. napján kelt Cg... számú végzésével egyszerűsített cégeljárás keretében rendelte el az alperes - egyszemélyes - Társaság bejegyzését. A cég tevékenységeként - szakmai érdekképviselő; vállalkozói, munkaadói érdekképviselő; szakszervezeti tevékenység; politikai tevékenység; és külügyek - kerültek bejegyzésre. A végzés közzétételére 2010. január 14. napján került sor.

Az alperes 2010. február 8. napján változás bejegyzési kérelmet terjesztett elő, melyben a cég elnevezését „**A**” **Kft**- re változtatta.

A felperes 2010. február 17. napján terjesztette elő keresetét az alperes alapító okiratára vonatkozó érvénytelenségi ok megszüntetéséhez szükséges intézkedések megtétele érdekében a Ctv. 69. § (3) bekezdés szerint, illetőleg ennek nem teljesítése esetén a (4) bekezdésre alapítottan a cégalapítás érvénytelenségének megállapítása iránt, figyelemmel a Gt. 12.§ (4) bekezdés c) pontjában foglaltakra, mert az alapító okirat 3.1 és 3.2 pontjaiban megjelölt tevékenységi körök felvállalása jogszabályba ütköző.

A kereset benyújtása folytán a cégbíróság a változásbejegyzési eljárást a per jogerős befejezéséig felfüggesztette.

A megyei bíróság ítéletében utalt arra, hogy mivel a keresetlevél előterjesztésének, illetőleg az ítélet meghozatalának időpontjáig az alapító okirat módosításának elbírálására nem került sor, a bíróságnak csak a keresetlevél szerinti cégalapítás érvénytelensége tekintetében kellett állást foglalnia. A jelzett módosítást csupán annak fényében kellett értékelnie, hogy amennyiben fennáll a keresetlevélben jelzett érvénytelenségi ok az alapító okirat vonatkozásában, úgy a módosítás azt mennyiben orvosolná.

Ítéletében megállapította, hogy az alperes nem tekinthető gazdasági társaságnak, mert az általa felvett tevékenységi körök nem minősíthetők üzletszerű gazdasági tevékenységnek. Elfogadta a felperes jogszabályi hivatkozásait, mely rendelkezések értelmében a szakmai érdekképviselői tevékenység, a vállalkozói, munkaadói érdekképviselő, a szakszervezeti tevékenység mind olyan jellegű tevékenység, mely az Alkotmány 63.§ (1) bekezdés, 70/C.§ (1) bekezdése, az 1989. évi II.törvény 1.§-a, 2.§ (1)-(3) bekezdései és 3.§ (4) bekezdése értelmében csak meghatározott társas szervezeti formában, kötelezően előírt létszámú tagság mellett folytatható, gazdasági társasági formájában nem. Ez irányadó a pártra és szakszervezetre is, melynek csak magánszemély tagjai lehetnek. Az egyesületre vonatkozó szabályok alkalmazandóak a Ptk.64. § alapján az egyesülési jog alapján létrehozott egyéb társadalmi szervezetekre és a köztestületekre is. A külgügyek tekintetében kifejtette, hogy az alperes által felvállalni kívánt tevékenység nem azonos a külkereskedelmi gazdasági tevékenységgel, melyhez specifikált kereskedelmi tevékenység típust kell és lehet megjelölni. Az alperes által gyakorolni kívánt külgazdasági kapcsolatok szervezése a 2004. évi XXIX. Törvény 140.§-a alapján a népképviselői- és kormányzati szerveknek fenntartott kormányzási tevékenységnek minősül.

Megállapította azt is, hogy az alperes a bíróság felhívása ellenére nem módosította alapító okiratát, sőt az eljárás folyamán kijelentette, hogy azon változtatni nem kíván, ezért a Gt. 12.§ (4) bekezdés c)pontja, (5) bekezdése és a Ctv. 69.§ (4) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak alapján határozott.

Az ítélet meghozatalánál elfogadta a felperes azon kereseti utalását is, hogy a folyamatban lévő társasági szerződés módosítás - a nonprofit formában történő továbbműködés tekintetében - szintén nem orvosolhatja az érvénytelenséget, mert az alperes által folytatni kívánt tevékenységek nem tekinthetők gazdasági tevékenységnek.

Az alperes a megyei bíróság 31.P.20.168/2010/15. szám alatt meghozott ítélete ellen benyújtott fellebbezésében elsődlegesen az ítélet hatályon kívül helyezését kérte, illetőleg elfogultsági kifogást terjesztett elő a Győri Ítéltáblával szemben is. Másodlagosan a Pp. 253. § (2)-(3) bekezdés alapján az ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte.

Érdemi álláspontja szerint az alapkérdés az, hogy a keresettel támadott alapító okiratban foglalt tevékenységi körök jogszabályba-, törvénybe ütköznek-e, lehet-e gazdasági társasági formában szakszervezeti, munkáltatói érdek-képviselői, szakmai érdek-képviselői és külgügyi tevékenységet folytatni.

A kereset és az ítélet hivatkozott indokaival szemben fellebbezésében felsorolta azokat a jogszabályi helyeket, amelyek álláspontja szerint megalapozzák, hogy az alperes által folytatni kívánt tevékenységi körök nem ütköznek jogszabályba.

Az általa hivatkozott Gt.4. § (1)-(3) bekezdései szerint gazdasági társaság nem jövedelemszerzésre irányuló közös gazdasági tevékenység folytatására is alapítható (nonprofit gazdasági társaság). gazdasági társaság bármely társasági formában alapítható és működtethető. A gazdasági társaság nonprofit jellegét a gazdasági társaság cégnevében a társasági forma megjelölésénél fel kell tüntetni.

A gazdasági társaság létrejöhet úgy is, hogy a már működő gazdasági társaság legfőbb szerve elhatározza a nonprofit gazdasági társaságként való továbbműködést.

A gazdasági társaság üzletszerű gazdasági tevékenységet csak kiegészítő jelleggel folytathat, a gazdasági társaság tevékenységéből származó nyereség a tagok (részvényesek) között nem osztható fel, az a gazdasági társaság vagyonát gyarapítja.

Hivatkozott a Munka törvénykönyve 18.§-ára, mely szerint az Mt. alkalmazásában szakszervezetnek a munkavállalóknak minden olyan szervezetét érteni kell, amelynek elsődleges célja a munkavállalók munkaviszonnyal kapcsolatos érdekeinek előmozdítása és megvédése. Álláspontja szerint ez a törvényhely nem zárja ki, hogy a dolgozók az érdekeik képviselőjére akár egy céget hozhassanak létre.

Az egyesülési jogról szóló 1989. évi II. törvény 5. §-a alapján pedig nem minősül társadalmi szervezetnek a magánszemélyeknek az egyesülési jog alapján létrehozott olyan közössége, amelynek működése nem rendszeres, vagy nincs nyilvántartott tagsága vagy e törvényben meghatározott szervezete. Álláspontja szerint ilyen a mozgalom, az ad-hoc szakszervezet, vagy munkáltató érdekképviselő és ilyen lehet a Gt. 4. § szerint létrejött nonprofit szervezet is.

Előadta továbbá, hogy a tevékenységi körként megjelölt „Külügy” elnevezés alapján az alperes egy külföldi területen történő korrupciós folyamat feltárásában vesz részt. Az ország külkapcsolatainak fejlesztésében gyakran vesznek részt cégek, vállalkozások. A Magyar Köztársaság nevében nem akadályozható meg az, hogy a civilek a korrupcióval szemben fellépjenek, bármely eszközzel a hatalmi ágakat ellenőrizzék, kontrollálják. Ebbe a körbe belefér a nonprofit cégforma is.

A felperes ellenkérelmében az ítélet helybenhagyását kérte, annak helyes indokai alapján.

Az ítélet tábla a tényállás eljárásjogi elemeit az alábbiak szerint egészíti ki.

A megyei bíróság a beavatkozni szándékozó Magyar Üzletkötők és Szolgáltatók Országos Érdekvédelmi Szervezete beavatkozás iránti kérelmét a 31.P.20.168/2010/15/II. számú végzésével elutasította, a 15. sorszám alatti ítélet elleni beavatkozási fellebbezést pedig a 31.P.20.168/2010/29. számú végzésével hivatalból elutasította.

A Győri Ítéltáblával szemben az alperes és a beavatkozni szándékozó által előterjesztett valamennyi kizárási kérelmet - így a jelen ítélet elleni fellebbezés másodfokú elbírálása ügyében is - a Legfelsőbb Bíróság Pkk.VIII.24.908/2010/2 számú végzésével megtagadta. Ezt követően a Győri Ítéltábla a megyei bíróság 15/II. számú végzését Pkf.IV.25.924/2010/4. szám alatt 2011. január 14. napján, míg a 29. sorszámú végzését Pkf.IV.26.131/2010/2. szám alatt 2011. január 24. napján helybenhagyta.

A Győri Ítéltábla a 4. sorszám alatti végzésében a Pp. 256/A.§ (1) bekezdés f) pontja és (3) bekezdése alapján tájékoztatta a feleket arról, hogy az ítélet elleni fellebbezést tárgyaláson kívüli bírálja el. Ezen végzést az alperes jogi képviselője 2011. február 9. napján vette át, így a tárgyalás tartására irányuló joghatályos kérelem előterjesztésének határideje 2011. február 17. napján lejárt.

Az alperes jogi képviselője mellőzésével - annak ellenjegyzése nélkül - készített és 2011. február 17. napján faxon megküldött beadványában tárgyalás tartását kérte. Az ítéltábla előtti eljárásban a jogi képviselet kötelező. Az alperes jogi képviselője a kérelmet a határidőn belül nem erősítette meg, ezért a kérelmet a Pp.73/B.§ (6) bekezdés alapján hatálytalannak kellett tekinteni.

Az alperes fellebbezése - figyelemmel az ítéltábla által kiegészített eljárásjogi tényállásra is - nem alapos.

Az ítéltábla eljárása során elsődlegesen a fellebbezés tartalmát vizsgálta.

Megállapította, hogy az alperes fellebbezésében nem vitatta, hogy a korlátozott felelősségű társaságot alapító okiratában határozta meg azokat a tevékenységeket, amelyeket a kereseti kérelem, mint jogszabályba ütköző tevékenységeket a cégalapítás érvénytelenségi okaként megjelölt. E tevékenységeket az eljárás során módosítani nem kívánta, fellebbezésében is fenntartotta.

Nem vitatta az ítéletnek azon megállapításait sem, miszerint a megjelölt szakszervezeti, és egyéb érdekképviseleti illetőleg politikai tevékenységek, nem minősülnek sem „üzletszerűen gazdasági tevékenységnek”, sem „gazdasági tevékenységnek”.

Fellebbezésének érdemi álláspontját kifejezetten csak arra alapította, hogy ezen tevékenységek végzése a nonprofit társaság keretében nem jogszabálysértő, mert megfelelnek a nonprofit társaság által végezhető jogszabályi előírásoknak, vagyis nem üzletszerű tevékenységek.

Hivatkozott ezzel kapcsolatban az 1989. évi II. törvény 5.§-ára is, az Mt. 18. §-ának összefüggésében, melyből azt a következtetést vonta le, hogy a dolgozóknak jogában áll nem rendszeres működést végző, vagy nyilvántartott tagsággal nem rendelkező közösségként, érdekeik képviseletére akár egy céget is létrehozni.

A fentiek alapján az ítéltáblának csak abban kellett állást foglalnia, hogy cégalapításnak az alapító okiratban foglalt - nem üzletszerű gazdasági - tevékenységek által előidézett érvénytelenségét (Gt. 12.§ (4) bekezdés c) pont) a még folyamatban lévő változásbejegyzési eljárás orvosolhatja-e.

Az ítélet tábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, helytállóak az általa felhívott jogszabályok, és megalapozottak az ebből levont jogi következtetései is.

Az ítélet tábla nem ismételve a megyei bíróság ítéletének indokolását, az alábbiakat emeli ki.

Az alperes fellebbezése téves és hibás jogi következtetéseken alapul.

Az alperes által is hivatkozott Gt. 4. §-ának rendelkezései egyértelműen azt rögzítik, hogy az un. nonprofit gazdasági társaság nem jövedelemszerzésre irányuló „közös gazdasági tevékenység” folytatására is alapítható, ...bármely társasági formában.

E jogszabályi hely helyes értelmezése szerint a nonprofit gazdasági társaság nem önálló cégforma, annak alapja valamely a Gt. által szabályozott társasági forma, melyek létrejöttének alapkövetelménye az, hogy a cég valamilyen „gazdasági” tevékenységet folytasson. Ezen túl, üzletszerű gazdasági tevékenységet csak kiegészítő jelleggel folytathat. A nonprofit gazdasági társaság létrejöttének, működésének lényege, tehát mindenképpen a „gazdasági” tevékenység.

Az alperes által megjelölt tevékenységek, mint azt a nevük és az ítélet által hivatkozott jogszabályi helyek (Pl. Alkotmány 63. §, 70/C. §) is kifejezik, nem gazdasági-vállalkozási tevékenységek. Úgy a szakszervezet, mint az egyéb érdekképviselői szervezetek, illetőleg pártok létrehozására az egyesülési jogról szóló 1989. évi II. törvény szabályai irányadóak, mint azt többek között az alperes által is hivatkozott Mt. 18. §-hoz fűzött törvényi indokolás is kifejti.

Téves ezért az Mt. 18. §-ából levont azon alperesi okfejtés is, hogy a dolgozó/k jogait képviselőre akár egy céget (pl. egyszemélyes Kft.-t) is létrehozhatnak.

Nem minősíthető gazdasági tevékenységnek az alperes fellebbezésében „külügyi” tevékenységként megjelölt, a külföldi kapcsolatokban végzendő jogvédő, korrupcióval szemben fellépő, hatalmi ágakat ellenőrző tevékenységi szándéka sem. Erre vonatkozóan egyértelmű iránymutatást adnak az ítélet által is hivatkozott jogszabályi helyek, valamint a TEÁOR 94. alpontja, mely az érdekképviselő címszó alatt tárgyalja a máshová nem sorolt egyéb közösségi, társadalmi tevékenységeket, így az alperes fellebbezésében hivatkozott tevékenységet is.

Helytálló volt azonban az elsőfokú ítélet azon indokolása is, mely az alperes korábbi hivatkozásai alapján „külkereskedelemnek” tekintett „külügyi” tevékenységet azért tartotta jogszabályba ütközőnek, mert a gazdasági tevékenységként folytatható kül- illetőleg belkereskedelmi tevékenység nem azonos az alperes által ténylegesen folytatni kívánt külügyi kapcsolatok szervezésével, menedzselésével. E tevékenység az Alkotmány 9. §-a, a 2007. évi CXXVII. tv. 7. §-a alapján egyértelműen közhatalmi-, államigazgatási, kormányzati hatóság tevékenységet jelent, mely gazdasági társaság formájában nem végezhető.

A fentiek alapján a fellebbezésben előadott okok sem szolgáltatnak kellő alapot arra, hogy a keresettel támadott alperesi alapító okirat tartalma folytán a cégalapítás érvénytelenségi okai orvosolhatóak legyenek.

Mindezek alapján az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét a Pp. 253.§ (2) bekezdése alkalmazásával helybenhagyta.

Az ítéltábla az eredménytelenül fellebbező alperest a Pp.78. (1) bekezdése és az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39.§ (3) bekezdésének c) pontja, valamint 47.§ (1) bekezdésének alapján kötelezte - a Pp. 77. §-ra figyelemmel a személyes illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt - 36.000.- Ft fellebbezési eljárási illeték megfizetésére.

Egyéb költség nem merült fel, arról rendelkezni nem kellett.

Győr, 2011. február 21.

Dr. Zámbo Tamás sk.	Dr. Maurer Ádám sk.	Dr.Menyhárdné dr. Sarmon Hedvig sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

A kiadmány hitelül:

Kiadó: